

Vi har også en række forslag på arbejdsmarkedsområdet. Bl.a. foreslår vi, at reglerne for befordringsgodtgørelse for aktiverede personer i ordinær beskæftigelse ligestilles.

Vi foreslår tillige besparelser på reserveerne. Ministerierne må selv omprioritere de penge, som de mangler.

Og hvad vil vi så bruge de penge til, som vi sparer?

Først og fremmest har vi en række initiativer, som vi mener, det haster med at få gennemført. Regeringen har ladet udarbejde en betænkning om generationsskifte, som man tilsyneladende ikke har tænkt sig at bruge til noget som helst. Men det har vi. Der skal gøres noget snart, hvis vi skal sikre fornuftige generationsskifter. Vi har læst betænkningen og har en række forslag, som vil kunne smidiggøre generationsskifte. Det gælder på goodwillområdet, skattemæssig succession for nære medarbejdere, forbedring af etableringskontoordningen og en række andre forslag.

På erhvervsbeskatningsområdet har det høj prioritet for os at finde en varig løsning på problemerne med medarbejderaktier, aktieoptioner og andre lignende ordninger. Vi er moderat positive over for regeringens udspil om aktieoptioner, men foretrækker vort eget forslag, som er mere bredt, og som retter sig mod optioner i al almindelighed. Endvidere kan man rejse spørgsmål om, hvorvidt den foreslåede ordning vil være konkurrencedygtig med udenlandske optionsregler. Vi mener også, der er behov for at forbedre afskrivningsmulighederne, især inden for IT.

Der er påtrængende behov for at genindføre den gamle kompensationsordning for genindvindingsindustrien, før hele branchen går neddem og hjem. Det koster 40 mio. kr. Det er til at overse, men forslaget har en meget stor miljømæssig betydning.

Vi ønsker flere midler afsat på IT-området og er derved enig med forskningsministeren i, at der skal flere midler til.

Af andre forslag kan nævnes zoonoseområdet, hvor vi ønsker en yderligere styrkelse af indsatsen mod bakterier i vores mad.

Jeg har ikke gennemgået alle vores ændringsforslag, som jeg startede med at sige, men jeg har taget et par af dem, som jeg synes var mest væsentlige.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil allerførst starte med at udtrykke min uforbeholdne glæde. Jeg synes faktisk, at der er noget opløftende her på en dag som i dag. Alttså, at opleve, at vi her – ja, vel stort set midt under tredjebehandlingen af finansloven for næste år – skal se et ændringsforslag blive delt rundt fra regeringen, som drejer sig om at lave en fordobling af hædersgaverne til besættelsestidens ofre, det vil jeg gerne give min uforbeholdne støtte til og udtrykke med uforbeholdne glæde over.

Samtidig er det selvfølgelig lidt barokt, den situation, vi står i, at vi skal opleve, at der kommer sådan et ændringsforslag her midt under tredjebehandlingen. At det skyldes, at der så ud til at danne sig et flertal her i Folketinget uden om regeringen for det af Dansk Folkeparti fremsatte forslag, som ville fordoble hædersgaverne, ja, det er jo så bare den situation, vi står i. Men jeg skal ikke undlade alligevel at udtrykke, at Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter det forslag, der nu ser ud til at kunne skabe flertal her i Folketinget.

Det er jo – skulle jeg hilse og sige – noget, som vi i Dansk Folkeparti har kæmpet for i flere år, at få hædersgaverne til besættelsestidens ofre forhøjet i forhold til det beløb, 6.800 kr. pr. år, de er på i dag, og det har taget noget tid at få det her igennem. Men her er så altså et resultat af et stykke politisk arbejde, og det er vi bestemt meget glade for.

Ud over det så vil jeg sige, at det har jo været et efterår, hvor Dansk Folkeparti ikke har været med i finanslovforhandlingerne, og derfor har vi jo heller ikke haft mulighed for at påvirke de ændringsforslag, som eksempelvis finansministeren har stillet gennem medvirken til en række af de delaftaler, der er indgået.

Det har ikke været, fordi vi selv har følt, det var den bedste situation for os. Vi havde hellere set, at vi havde taget del i finanslovdrøftelserne her i efteråret. Men det var jo sådan, at allerede i oktober måned, gjorde statsministeren det krystalklart, at Dansk Folkeparti aldrig blev stuerent, og som følge af det skulle vi selvfølgelig heller ikke inviteres med til finanslovforhandlingerne.

Det har statsministeren gjort sig til talsmand for ved flere forskellige lejligheder, og jeg skal bare citere Berlinske Tidende fredag den 15. oktober her i efteråret, hvor der står: »Selv har Poul Nyrup Rasmussen ellers taget kraftig afstand fra Dansk Folkeparti og på forhånd ude-